

Judikatūras krājums

Lieta C-441/11 P

**Eiropas Komisija
pret
Verhuizingen Coppens NV**

Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — EKL 81. pants un EEZ līguma 53. pants — Starptautisko pārcelšanās pakalpojumu tirgus Beļģijā — Aizliegta vienošanās, kurā ietilpst trīs atsevišķas vienošanās — Vienots un turpināts pārkāpums — Nepietiekami pierādījumi par to, ka vienas atsevišķas vienošanās dalībniekam būtu bijušas zināmas pārējās atsevišķās vienošanās — Komisijas lēmuma daļēja vai pilnīga atcelšana — LESD 263. un 264. pants

Kopsavilkums – Tiesas (ceturtā palāta) 2012. gada 6. decembra spriedums

- Prasība atcelt tiesību aktu — Spriedums, ar kuru tiek atcelts tiesību akts — Piemērojamība — Savienības tiesību akta daļēja atcelšana — Nosacījums — Pilnīga tāda Komisijas lēmuma atcelšana, ar ko vispārēja aizliegta vienošanās kvalificēta par vienotu un turpinātu pārkāpumu un piemērots naudas sods, neraugoties uz to, ka uzņēmums, kas ir prasītājs, ir uzņēmies atbildību par daļu pret konkurenci vērsto darbību — Nepieļaujāmība*
(EKL 81. panta 1. punkts; LESD 264. panta pirmā daļa)
- Aizliegtas vienošanās — Aizliegums — Pārkāpumi — Nolīgumi un saskaņotas darbības, kas veido vienotu pārkāpumu — Uzņēmuma atbildības atzīšana par piedalīšanos pārkāpumā kopumā — Nosacījumi*
(EKL 81. panta 1. punkts)
- Apelācija — Par pamatotu atzīta apelācijas sūdzība — Strīda risināšana pēc būtības Tiesā*
(Tiesas Statūtu 61. panta pirmā daļa)
- Konkurence — Administratīvais process — Komisijas lēmums, ar kuru konstatēts vienots pārkāpums — Komisijas pienākums pierādīt uzņēmuma dalību — Pierādīšanas pienākuma apjoms*
(EKL 81. panta 1. punkts)
- Aizliegtas vienošanās — Aizliegums — Pārkāpumi — Pierādījumi — Komisijas pienākums — Pierādījums, ko sniedz zināms skaits netiešu pierādījumu un sakritību, kas liecina par turpinātas pret konkurenci vērstas darbības pastāvēšanu un ilgumu — Pierādījumu neesamība par noteiktiem aplūkotā kopējā laika posmiem — Ietekmes neesamība*
(EKL 81. panta 1. punkts)

6. *Aizliegtas vienošanās — Uzņēmuma līdzdalība pret konkurenci vērstās iniciatīvās — Bez publiskas norobežošanās un paziņošanas kompetentajām iestādēm klusējot izteikta apstiprinājuma pietiekamība, lai uzņēmumu sauktu pie atbildības*

(EKL 81. panta 1. punkts)

7. *Konkurence — Naudas sodi — Apmērs — Pārbaude tiesā — Neierobežota kompetence — Apjoms — Robežas — Nediskriminācijas principa ievērošana*

(LESD 261. pants; Padomes Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta otrā un trešā daļa un 31. pants; Komisijas Paziņojums 2006/C 210/02)

8. *Tiesvedība — Tiesāšanās izdevumi — Piespriešana lietas dalībniekam, kam spriedums ir labvēlīgs, segt savus, kā arī atlīdzināt daļu prasītāju tiesāšanās izdevumu*

(Tiesas Reglamenta 138. panta 1. un 3. punkts un 184. panta 1. un 2. punkts)

1. Tas vien, ka Vispārējā tiesa vienu no prasītāja prasības pamatojumam izvirzītajiem pamatiem uzskata par pamatotu, Vispārējai tiesai vēl neļauj apstrīdēto tiesību aktu atcelt kopumā. Aktu nevar atcelt kopumā, ja ir acīmredzams, ka ar attiecīgo pamatu, kas attiecas vienīgi uz kādu konkrētu šāda tiesību akta aspektu, var pamatot tikai daļēju atcelšanu. Tomēr Savienības tiesību aktu var daļēji atcelt tikai tad, ja noteikumus, kuru atcelšana tiek prasīta, ir iespējams nodalīt no pārējās tiesību akta daļas. Šī prasība nav izpildīta, ja tiesību akta daļējas atcelšanas dēļ tiktu grozīta tā būtība, kas ir jāizvērtē, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, nevis subjektīviem kritērijiem, kas saistīti ar iestādes, kura attiecīgo tiesību aktu izdevusi, politisko gribu.

Komisijas lēmumu, ar ko vispārēju aizliegtu vienošanos kvalificē par vienotu un turpinātu pārkāpumu, varētu sadalīt tikai tad, ja, pirmkārt, uzņēmumam prasītājam administratīvā procesa ietvaros ir bijusi iespēja saprast, ka tas tiek vainots arī katrā vienošanos veidojošajā darbībā, un tādējādi šajā ziņā aizstāvēties un, otrkārt, minētais lēmums šajā aspektā ir pietiekami skaidrs. No tā izriet, ka, ja Savienības tiesa konstatē, ka Komisija nav juridiski pietiekami pierādījusi, ka uzņēmums, piedaloties kādā pret konkurenci vērstajā darbībā, kas veido vienotu un turpinātu pārkāpumu, zināja par pārējām citu aizliegtās vienošanās dalībnieku veiktajām pret konkurenci vērstajām darbībām ar tādu pašu mērķi vai ka tas saprātīgi būtu varējis tās paredzēt un bija gatavs uzņemties risku, tad tai par vienīgajām no tā izrietošajām sekām jāuzskata tas, ka šo uzņēmumu nevar uzskatīt par atbildīgu par šīm pārējām darbībām un tādējādi – par vienoto un turpināto pārkāpumu kopumā un ka apstrīdētais lēmums ir uzskatāms par nepamatotu tikai šajā aspektā.

Šādos apstākļos, pilnībā atceļot Komisijas lēmumu, ar ko vispārēja aizliegta vienošanās kvalificēta par vienotu un turpinātu pārkāpumu, ciktāl šis lēmums attiecas uz konkrētu uzņēmumu, kaut arī Vispārējā tiesa netika apšaubījusi tā dalību vienošanās daļā, un apstākli, ka šāda dalība vien var tikt uzskatīta par EKL 81. panta pārkāpumu, Vispārējā tiesa pieļauj kļūdu tiesību piemērošanā.

(sal. ar 37., 38., 46., 47. un 54. punktu)

2. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 41.–44. punktu)

3. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 55. un 56. punktu)

4. Lai pierādītu uzņēmuma dalību vienota pārkāpuma izdarīšanā, Komisijai ir jāpierāda, ka šī uzņēmuma nolūks bija ar savām darbībām veicināt visu dalībnieku kopējo mērķu īstenošanu un ka tam bija zināms par pārējo uzņēmumu iecerētajām vai īstenojamām prettiesiskajām darbībām šo pašu mērķu īstenošanai vai ka tas varēja to saprātīgi paredzēt un bija gatavs uzņemties risku.

Komisija šīs prasības nav izpildījusi, kad tā apgalvo, ka var pieņemt, ka uzņēmums par to bija zinājis, tostarp ņemot vērā, ka tas nenoliedz, ka ir ticis informēts par attiecīgo vienošanos un ka turklāt Komisija pilnībā atzīst, ka tās lēmuma pamatā nav konkrētu pierādījumu par šo aspektu.

(sal. ar 60. un 66. punktu)

5. Lielākajā daļā gadījumu pret konkurenci vērstu darbību vai nolīgumu pastāvēšana ir jāizsecina no noteikta skaita sakritību un norāžu, kuras, skatītas kopā un nepastāvot citam loģiskam izskaidrojumam, var veidot pierādījumu par konkurences normu pārkāpumu.

Šādas norādes un sakritības, izvērtējot tās apvienoti, ļauj atklāt ne tikai pret konkurenci vērstu darbību vai nolīgumu pastāvēšanu, bet arī turpinātas, pret konkurenci vērstas darbības ilgumu un nolīguma, kas ir noslēgts, pārkāpjot konkurences normas, piemērošanas laika posmu. Attiecībā uz pierādījumu par vienošanās pastāvēšanu konkrētos laika posmos vai vismaz par faktu, ka to konkrētajā laika posmā kāds uzņēmums būtu īstenojis, neesamību ir jāatgādina, ka tas, ka šādi pierādījumi netika iesniegti par konkrētiem laika posmiem, nav šķērslis, lai uzskatītu par pierādītu, ka pārkāpums ir pastāvējis plašākā kopējā laika posmā nekā šie laika posmi, jo šāds konstatējums ir pamatots ar objektīvām un saskanīgām norādēm. Šāda pārkāpuma vairāku gadu garumā ietvaros tas, ka aizliegtā vienošanās parādās dažādos laika posmos, kurus var nodalīt ar lielākiem vai mazākiem starpposmiem, neietekmē šīs aizliegtās vienošanās esamību, ar nosacījumu, ka šo pārkāpumu veidojošajām dažādajām darbībām ir viens mērķis un tās veido vienotu un turpinātu pārkāpumu.

(sal. ar 70.–72. punktu)

6. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 73. punktu)

7. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 79.–82. punktu)

8. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 83.–85. punktu)